

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/1155

z dne 15. februarja 2017

o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 glede kontrolnih ukrepov v zvezi s pridelovanjem konoplje, nekaterih določb o plačilu za zeleno komponento, plačila za mlade kmete, ki imajo nadzor nad pravno osebo, izračuna zneska podpore na enoto v okviru prostovoljne vezane podpore, delov plačilnih pravic in določenih zahtev v zvezi z uradnimi obvestili glede sheme enotnega plačila na površino in prostovoljne vezane podpore ter o spremembi Priloge X k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 35(2) in (3), člena 44(5)(b) ter člena 46(9)(a) in (c), člena 50(11), člena 52(9)(a), člena 67(1) in člena 67(2)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 35(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov o pogojevanju odobritve plačil z uporabo certificiranih semen nekaterih sort konoplje ter o postopku za določitev sort konoplje in preverjanje njihove vsebnosti tetrahidrokanabinola (v nadaljnjem besedilu: vsebnost THC) iz člena 32(6) navedene uredbe. Trenutno člen 9 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 ⁽²⁾ določa le obveznost uporabe semen sort iz skupnega kataloga sort poljščin in semen, certificiranih v skladu z Direktivo Sveta 2002/57/ES ⁽³⁾. Pravila za določanje sort konoplje in preverjanje njihove vsebnosti THC, ki so zdaj določena v členu 45 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 ⁽⁴⁾ in Prilogi k navedeni uredbi, bi bilo treba vključiti v člen 9 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014.
- (2) Pravila za določanje sort konoplje in preverjanje vsebnosti THC temeljijo na predpostavki, da se konoplja prideluje kot glavna kmetijska rastlina, vendar niso popolnoma primerna za konopljo, ki se prideluje kot naknadni posevek. Ker se je slednja pridelovalna metoda izkazala za primerno za industrijsko konopljo in združljivo z okoljskimi zahtevami, je utemeljeno prilagoditi obe določbi, da se bodo upoštevale značilnosti konoplje, ki se prideluje kot naknadni posevek. Zato je primerno navesti tudi opredelitev konoplje, ki se prideluje kot naknadni posevek.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 608.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L 181, 20.6.2014, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semen oljnic in predivnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 74).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L 227, 31.7.2014, str. 69).

- (3) Člen 24 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 določa zahteve za aktiviranje plačilnih pravic. Za preprečitev različnih razlag je ustrezno pojasniti, da se za namene člena 31(1)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013 tudi del plačilne pravice obravnava kot aktiviran v celoti. Vendar bi bilo treba izrecno navesti, da se plačilo izračuna na podlagi zadevnega dela upravičenega hektara.
- (4) Členi od 38 do 48 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 določajo pravila o dopolnitvi določb o standardnih praksah zelene komponente iz Uredbe (EU) št. 1307/2013. Na podlagi izkušenj, pridobljenih v prvem letu uporabe navedenih praks, je treba spremeniti nekatere vidike teh pravil, da se poenostavi izvajanje praks zelene komponente, kar bo koristilo kmetom in nacionalnim upravam, obenem pa se bo ohranil ali izboljšal vpliv na okolje in podnebje. Spremembe bi morale prispevati zlasti k obravnavi ukrepov, opredeljenih v sklepnih ugotovitvah Vmesnega pregleda strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020, ter omogočiti napredek pri obsegu kmetijskih površin, za katere se uporabljajo ukrepi v zvezi z biotsko raznovrstnostjo v skladu s skupno kmetijsko politiko ⁽¹⁾.
- (5) V pravilih o izračunu deležev različnih kmetijskih rastlin za njihovo diverzifikacijo iz člena 40 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 obdobje diverzifikacije kmetijskih rastlin temelji na tradicionalnih pridelovalnih praksah v državah članicah. Ustrezno je, da se državam članicam omogoči določitev različnih obdobji na regionalni ali podregionalni ravni, da se tako upoštevajo različne možne podnebne razmere na ozemlju države članice. V nekaterih posebnih primerih, ko je na majhni površini veliko različnih kmetijskih rastlin, bi bilo treba omogočiti, da se prijavijo kot ena mešana kmetijska rastlina, s čimer bi se poenostavila prijava gojenih kmetijskih rastlin.
- (6) Kar zadeva zemljišče v prahi, je določitev obdobja iz člena 45(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, v katerem ne bi smelo biti kmetijske proizvodnje, ključna za zagotovitev okoljske učinkovitosti takega zemljišča in preprečitev morebitne zamenjave z drugimi površinami, kot je travinje. Da bi se upoštevale različne kmetijske in podnebne razmere v Uniji, bi bilo treba državam članicam omogočiti določitev takih obdobji, da bi se kmetom omogočil ponovni začetek pridelovanja glavnih kmetijskih rastlin pred koncem leta. Vendar tako obdobje ne bi smelo biti krajše od šestih mesecev, da se izpolnijo cilji okoljske učinkovitosti in prepreči morebitna zamenjava z drugimi površinami.
- (7) Razlikovanje med različnimi krajinskimi značilnostmi iz člena 45(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 je razlog za negotovost kmetov pri prijavi površin z ekološkim pomenom. Za zmanjšanje te negotovosti, poenostavitev upravljanja sheme za organe držav članic in obravnavo kompleksnosti, s katero se soočajo kmetje pri prijavi površin z ekološkim pomenom, bi se morali žive meje in gozdnati pasovi iz točke (a) navedene določbe ter drevesa v vrsti iz točke (c) navedene določbe združiti v eno vrsto krajinskih značilnosti, da bi se zanje uporabljala le ena omejitev dimenzije. Poleg tega bi se morale iz enakih razlogov površine iz člena 45(4)(d) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 združiti v poljske goščave.
- (8) Čeprav so največje dimenzije krajinskih značilnosti potrebne za zagotovitev, da je površina pretežno kmetijska, kot je navedeno v uvodni izjavi 51 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, velja tudi, da se na podlagi teh omejitev dimenzij ne bi smele izključiti značilnosti, ki presegajo te dimenzije, a so dragocene za biotsko raznovrstnost. Zato bi se morala površina, ki se lahko v skladu s členom 45(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 opredeli kot krajinska značilnosti, izračunati do največje dimenzije krajinske značilnosti.
- (9) Zaradi zelo ugodnega vpliva obrežnega rastlinja iz petega pododstavka člena 45(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 na okolje je ustrezno določiti, da bi bilo treba pri izračunu površin z ekološkim pomenom upoštevati vse obrežno rastlinje.
- (10) Iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 7 in 8 v zvezi s členom 45(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, bi bilo treba robove polj iz točke (e) navedene določbe združiti z varovalnimi pasovi iz člena 45(5) navedene uredbe, poleg tega pa bi bilo treba za varovalne pasove in robove polj določiti eno omejitev dimenzij.

⁽¹⁾ COM(2015) 478 final, Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Vmesni pregled strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020.

Taka največja dimenzija za varovalne pasove in robove polj bi se morala nanašati na površino, ki se v skladu s členom 45(5) Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 lahko obravnava kot varovalni pas in rob polja. Da se kmetom zagotovi čim večja prožnost, bi bilo treba opredelitev varovalnih pasov v skladu z GAEC 1, SMR 1 ali SMR 10, kot je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in robov polj, zaščiteneh v skladu z GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3, kot je navedeno v navedeni prilogi, dopolniti z drugimi varovalnimi pasovi in robovi polj, kar pomeni z vsemi vrstami pasov, ki v skladu s pravili o navzkrižni skladnosti niso zajete v teh dveh kategorijah.

- (11) V skladu z drugim pododstavkom člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se lahko krajinske značilnosti in varovalni pasovi, ki mejijo na orno zemljišče, štejejo za površino z ekološkim pomenom. Za zagotovitev čim ugodnejšega vpliva krajinskih značilnosti in varovalnih pasov iz člena 45(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 na okolje ter spodbujanje varstva in ohranjanja dodatnih elementov bi bilo treba to določbo dopolniti s pravili, s katerimi bi se omogočila prožnost, pri čemer bi se upoštevali drugi okoljsko dragoceni elementi, ki so skladni z opredelitvijo teh vrst površin z ekološkim pomenom in ne mejijo na orno zemljišče kmetijskega gospodarstva. Če tak varovalni pas in rob polja ali krajinska značilnost meji na površino z ekološkim pomenom, ki neposredno meji na orno zemljišče kmetijskega gospodarstva, bi jo bilo torej treba prav tako obravnavati kot površino z ekološkim pomenom.
- (12) Iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 7 in 8 v zvezi s členom 45(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, bi se morale največje dimenzije, določene za pasove upravičenih hektarov ob gozdu iz člena 45(7) navedene uredbe, nanašati na površino, ki se lahko v skladu z navedeno določbo obravnava kot tak pas.
- (13) Ob upoštevanju določb točke (g) prvega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je ustrezno pojasniti, da je določitev zahtev glede uporabe mineralnih gnojil in/ali fitofarmacevtskih sredstev pomembna le, če so taki vložki odobreni.
- (14) Sedanji rok za setev naknadnih posevkov in travne ruše iz člena 45(9) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 ni vedno prilagojen kmetijskim in podnebnim razmeram. Za boljše doseganje okoljskih ciljev te vrste površine z ekološkim pomenom je ustrezno, da se rok za setev naknadnih posevkov in travne ruše nadomesti z najkrajšim obdobjem, v katerem je treba vzdrževati površine pod naknadnimi posevki in travno rušo. Za zagotovitev potrebne prožnosti in upoštevanje sezonskih vremenskih razmer bi bilo treba državam članicam omogočiti, da navedeno obdobje določijo na najprimernejši geografski ravni. Vendar je trajnost naknadnih posevkov in travne ruše na tleh ključni dejavnik za zagotavljanje učinkovite absorpcije preostalih nitratov in talne odeje, ko se na površini ne prideluje glavna kmetijska rastlina, zato bi bilo treba najkrajše trajanje obdobja določiti na ravni Unije. Za zagotovitev skladnosti z razlago o opredelitvi pojma trava ali druge zelene krmne rastline iz člena 4(1)(i) Uredbe (EU) št. 1307/2013 bi bilo treba omogočiti tudi podseveke stročnic med glavno kmetijsko rastlino. Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev usklajenosti med enakovrednimi praksami, ki so zajete v obveznosti in sheme certificiranja iz člena 43(3)(a) oziroma (b) Uredbe (EU) št. 1307/2013, uskladiti pravila o obravnavi naknadnih posevkov ali travne ruše kot površin z ekološkim pomenom.
- (15) Čeprav bi se morale kot splošno pravilo kot površine z ekološkim pomenom obravnavati le površine z nemešanimi vrstami kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, se pri tradicionalnih pridelovalnih praksah take kmetijske rastline pogosto kombinirajo z drugimi kmetijskimi rastlinami, zato je ustrezno, da se v skladu s členom 45(10) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 omogoči, da se tudi površine z mešanicami obravnavajo kot površine z ekološkim pomenom, če je zagotovljeno, da v takih mešanicah prevladujejo kmetijske rastline, ki vežejo dušik. Poleg tega je bilo na podlagi izkušenj, pridobljenih z uporabo prvega pododstavka člena 45(10) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, ter ob upoštevanju izvajanja Direktive Sveta 91/676/EGS ⁽²⁾ in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽³⁾ ugotovljeno, da je določanje posebnih pravil o lokaciji teh kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, odvečno. Namesto tega bi bilo treba državam članicam omogočiti, da po potrebi določijo dodatne pogoje za kmetijske rastline, ki vežejo dušik, ter tako

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

okrepiti prizadevanja držav članic za obravnavo tveganja za izpiranje dušika v jeseni. Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev usklajenosti med enakovrednimi praksami, ki so zajete v obveznosti in sheme certificiranja iz člena 43(3)(a) oziroma (b) Uredbe (EU) št. 1307/2013, uskladiti pravila o obravnavi površin s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, kot površin z ekološkim pomenom.

- (16) Izkušnje, pridobljene pri uporabi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, so pokazale, da je treba pri nekaterih določbah o vrstah površin z ekološkim pomenom podrobneje opredeliti zahtevo, da „ni proizvodnje“, vključno s pravili o košnji in paši, da se doseže cilj zagotavljanja biotske raznovrstnosti in zagotovi usklajenost z drugimi instrumenti skupne kmetijske politike. V zvezi z zahtevo, da „ni kmetijske proizvodnje“, ki se uporablja za vrste površin z ekološkim pomenom iz člena 45(2), člena 45(4)(e) ter člena 45(5) in (7) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, bi bilo treba zlasti pojasniti, da bi se morala proizvodnja razumeti kot kmetijska dejavnost v smislu člena 4(1)(c)(i) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in ne v širšem smislu člena 4(1)(c)(ii) in (iii) navedene uredbe ter ne bi smela vplivati na pravila o minimalni talni odeji iz GAEC 4, kot so navedena v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013. Poleg tega bi bilo treba zlasti z olajševanjem oprave spodbujati ukrepe kmetov za zaščito in izboljšanje biotske raznovrstnosti, ki so namenjeni vzpostavitvi travne ruše in zajeti v kmetijsko-okoljsko-podnebno obveznost, s čimer bi se čim bolj povečal ugoden vpliv na okolje.
- (17) Tri glavne vrste površin, ki so jih kmetje v prvem letu izvajanja člena 46 Uredbe (EU) št. 1307/2013 prijavili kot površine z ekološkim pomenom, so površine, ki so ali so lahko produktivne, in sicer zemljišče v prahi, naknadni posevki ali travna ruša in površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, zato je verjetno, da se na površinah z ekološkim pomenom uporabljajo fitofarmacevtska sredstva. Zato je ustrezno, da se za zaščito in izboljšanje biotske raznovrstnosti v skladu s cilji „zelene komponente“ prepove uporaba fitofarmacevtskih sredstev na površinah z ekološkim pomenom, ki so ali so lahko produktivna, in sicer na zemljišču v prahi, pasovih upravičenih hektarov ob gozdu s proizvodnjo, naknadnih posevkih ali travnih rušah ter površinah s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik. Če naknadni posevki ali travna ruša nastanejo s podsevkami trave ali stročnic med glavno kmetijsko rastlino, bi morala taka prepoved veljati od žetve glavne kmetijske rastline, da bi se zaradi sorazmernosti preprečile posledice za upravljanje glavne kmetijske rastline. Da se zagotovi usklajenost prepovedi z običajnimi kmetijskimi praksami in pravna varnost ter da kmetje in nacionalne uprave ne bi imeli upravnih težav, bi bilo treba določiti, da bi se morala prepoved pri podsevkah uporabljati vsaj najkrajše obdobje, ki je enako najkrajšemu obdobju, v katerem je treba vzdrževati površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo, če nastanejo s setvijo mešanice vrst kmetijskih rastlin, ali do setve naslednje glavne kmetijske rastline.
- (18) Člen 49 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 določa pravila, v skladu s katerimi imajo pravne osebe dostop do plačila za mlade kmete iz člena 50(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri uporabi člena 49(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, bi bilo treba dodatno pojasniti razlago zahteve iz točke (b) člena 50(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 glede obdobja, ko mora mladi kmet, ki ima učinkovit in dolgoročen nadzor nad pravno osebo, izpolnjevati zahtevo v zvezi s starostno mejo. Zlasti bi bilo treba pojasniti, da mladi kmet ne sme biti starejši od 40 let v letu prve predložitve vloge v okviru sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino, ki jo predloži navedena pravna oseba, nad katero ima nadzor mladi kmet.
- (19) V skladu z drugim pododstavkom člena 53(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 se znesek prostovoljne vezane podpore na enoto izračuna na podlagi razmerja med zneskom, določenim za financiranje zadevnega ukrepa, ter bodisi količinsko omejitvijo, določeno v skladu s prvim pododstavkom člena 53(2), bodisi številom hektarov ali živali, upravičenih do podpore v zadevnem letu. Navedeno določbo bi bilo treba preoblikovati tako, da lahko države članice določijo znesek podpore na enoto v okviru razpona, ki ga določata navedeni vrednosti, če je število upravičenih enot manjše od količinske omejitve.
- (20) V skladu s členom 64(5) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 država članica, ki uporablja shemo enotnega plačila na površino v skladu s členom 36 Uredbe (EU) št. 1307/2013, do 1. septembra vsakega leta uradno obvesti Komisijo o skupnem številu hektarov, ki jih kmetje prijavijo v okviru navedene sheme. Vendar se te informacije Komisiji vsako leto podrobneje sporočijo v skladu s členom 9(1) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014. Zato se lahko člen 64(5) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 črta.

- (21) Na podlagi izkušenj Komisije, pridobljenih pri upravljanju uradnih obvestil glede zelene komponente v skladu s členom 65 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, bi bilo treba njihovo vsebino nekoliko prilagoditi, med drugim v zvezi z določbami o zeleni komponenti Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014, kakor so spremenjene s to uredbo.
- (22) V skladu s členom 67(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 države članice za vsak zadevni ukrep vezane podpore in za vsako specifično vrsto kmetovanja ali specifični kmetijski sektor Komisijo uradno obvestijo o skupnem številu upravičencev, znesku plačil, ki so bila dodeljena, ter o skupni površini in skupnem številu živali, za katere je bila plačana pomoč.
- (23) Države članice od leta vloge 2015 v skladu s členom 9(1) in (3) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 za vsak ukrep prostovoljno vezane podpore sporočijo prijavljeno in ugotovljeno skupno število upravičencev in skupno površino ali skupno število živali. Poleg tega bo od leta vloge 2016 znesek plačil, ki so bila dodeljena za vsak ukrep vezane podpore, vključen med informacije, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 10 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 908/2014 ⁽¹⁾. Zato bi bilo treba člen 67(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 črtati.
- (24) Delegirano uredbo (EU) št. 639/2014 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (25) Zaradi spremembe nekaterih določb Delegirane uredbe (EU) št. 639/2014 o vrstah površin z ekološkim pomenom je treba spremeniti Prilogo X k Uredbi (EU) št. 1307/2013, pri čemer je treba zlasti prilagoditi seznam vrst površin z ekološkim pomenom in po potrebi zadevne faktorje. V uvodni izjavi 45 Uredbe (EU) št. 1307/2013 je izpostavljeno, kako pomembno je, da so površine z ekološkim pomenom dosledno vzpostavljene. Zato je treba faktorje pretvorbe in utežne faktorje, ki se uporabljajo za enakovredne prakse, uskladiti s faktorji, ki se uporabljajo za podobne ali enake standardne prakse. Zaradi pravne varnosti in enakega obravnavanja kmetov bi bilo treba Prilogo X k Uredbi (EU) št. 1307/2013 ustrezno spremeniti.
- (26) Ta uredba bi morala začeti veljati tretji dan po objavi. Vendar iz obrazložitve člena 49(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 in preoblikovanja drugega pododstavka člena 53(2) navedene uredbe izhaja, kako so se navedene določbe razlagale od začetka uporabe navedene uredbe, zato je ustrezno, da se navedene spremembe uporabljajo retroaktivno. Ker nacionalni organi potrebujejo čas, da posodobijo obstoječa upravna orodja in kmete dovolj zgodaj vnaprej obvestijo o spremembah določb o zeleni komponenti iz te uredbe, bi se morale navedene spremembe uporabljati le za vloge za pomoč za koledarska leta od 1. januarja 2018. Vendar bi bilo treba državam članicam omogočiti, da jih uporabljajo za vloge za pomoč za koledarsko leto 2017, pri čemer je treba upoštevati, da bi morale biti morebitne odločitve v zvezi s tem s stališča kmetov dosledne. Določiti bi bilo treba obveznost uradnega obveščanja o posledičnih spremembah predhodnih obvestil za navedeno koledarsko leto –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Sprememba Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014

Delegirana uredba Komisije (EU) št. 639/2014 se spremeni:

- (1) Člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Konoplja

1. Za namene člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je upravičenost površin, ki se uporabljajo za proizvodnjo konoplje, pogojena z uporabo semen sort, naštetih v ‚skupnem katalogu sort poljščin‘ 15. marca v letu, za katerega se dodeli plačilo, in objavljenih v skladu s členom 17 Direktive Sveta 2002/53/ES (*). Seme je certificirano v skladu z Direktivo Sveta 2002/57/ES (**).

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 908/2014 z dne 6. avgusta 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in drugimi organi, finančnim upravljanjem, potrjevanjem obračunov, pravili o kontrolah, varščinami in preglednostjo (UL L 255, 28.8.2014, str. 59).

2. Države članice vzpostavijo sistem za določanje vsebnosti Δ 9-tetrahidrokanabinola (v nadaljnjem besedilu: vsebnost THC) pri sortah konoplje, ki jim bo omogočal uporabo metode iz Priloge III.

3. Pristojni organ države članice vodi evidenco v zvezi z ugotovitvami o vsebnosti THC. Taka evidenca vključuje za vsako sorto vsaj rezultate glede vsebnosti THC iz vsakega vzorca, izražene kot odstotek na dve decimalni mesti natančno, uporabljeni postopek, število opravljenih preizkusov, navedbo točke, kjer je bil vzorec vzet, in ukrepe, sprejete na nacionalni ravni.

4. Če povprečje vseh vzorcev zadevne sorte presega vsebnost THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, države članice za zadevno sorto v naslednjem letu vloge uporabijo postopek B, kot je opisan v Prilogi III k tej uredbi. Ta postopek se uporablja v naslednjih letih vloge, razen če so vsi rezultati analize zadevne sorte nižji od vsebnosti THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

5. Če povprečje vseh vzorcev zadevne sorte že drugo leto presega vsebnost THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, država članica Komisijo uradno obvesti o prošnji za dovoljenje za prepoved trženja take sorte v skladu s členom 18 Direktive Sveta 2002/53/ES. Tako uradno obvestilo se v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 (***) pošlje najpozneje do 15. januarja leta, ki sledi letu vloge. Od tega leta vloge sorta, ki je predmet te prošnje, ni upravičena do neposrednih plačil v zadevni državi članici.

6. Za namene te uredbe 'konoplja, ki se prideluje kot naknadni posevek' pomeni posevek konoplje, ki se poseje po 30. juniju zadevnega leta.

7. Posevki konoplje se še naprej pridelujejo v običajnih pogojih pridelovanja v skladu z lokalno prakso vsaj 10 dni od datuma konca cvetenja, da se lahko opravijo pregledi, ki so potrebni za uporabo tega člena. Konoplja, ki se prideluje kot naknadni posevek, se še naprej prideluje v običajnih pridelovalnih pogojih v skladu z lokalno prakso vsaj do konca rastne sezone.

Vendar lahko države članice dovolijo, da se konoplja požanje po začetku cvetenja, vendar pred iztekom desetdnevne obdobja po koncu cvetenja, če inšpektorji navedejo, katere reprezentativne dele vsake zadevne parcele je treba še naprej obdelovati najmanj 10 dni po koncu cvetenja zaradi inšpekcijskega pregleda v skladu z metodo iz Priloge III.

(*) Direktiva Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin (UL L 193, 20.7.2002, str. 1).

(**) Direktiva Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 74).

(***) Uredba Komisije (ES) št. 792/2009 z dne 31. avgusta 2009 o določitvi podrobnih pravil za pošiljanje informacij in dokumentov držav članic Komisiji pri izvajanju skupnih tržnih ureditev, sheme neposrednih plačil, promocije kmetijskih proizvodov in shem, ki veljajo za najbolj oddaljene regije in manjše egejske otoke (UL L 228, 1.9.2009, str. 3).“

(2) V členu 24 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če kmet prijavi število plačilnih pravic, ki presegajo njegovo skupno prijavljeno upravičeno površino v skladu s členom 33(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, veljata plačilna pravica ali del plačilne pravice, ki delno presegata navedeno upravičeno površino, za namene člena 31(1)(b) navedene uredbe za aktivirana v celoti. Vendar se plačilo izračuna na podlagi zadevnega dela upravičenega hektara.“

(3) Člen 40 se spremeni:

(a) v prvem pododstavku odstavka 1 se doda naslednji stavek:

„To obdobje se lahko določi na nacionalni, regionalni ali ustrezni podregionalni ravni.“;

(b) v odstavku 3 se doda četrti pododstavek:

„Površine, na katerih se druga poleg druge gojijo različne kmetijske rastline, pri čemer se posamezna kmetijska rastlina goji na površini, ki je manjša od najmanjše velikosti iz drugega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013, ki jo določijo države članice, lahko države članice štejejo za površine, na katerih se goji ena „mešana kmetijska rastlina“, kot je navedeno v tretjem pododstavku tega odstavka.“

(4) Člen 45 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Na zemljišču v prahi ni kmetijske proizvodnje. Države članice določijo obdobje, v katerem mora biti zemljišče v zadevnem koledarskem letu zemljišče v prahi. To obdobje ni krajše od šestih mesecev. Z odstopanjem od člena 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 zemljišče, ki je zaradi izpolnitve zahteve po površinah z ekološkim pomenom več kot 5 let v prahi, ostane orno zemljišče.“;

(b) odstavek 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Krajinske značilnosti so na voljo kmetu in so lahko tiste, ki so zaščitene na podlagi GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3, kakor je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, in/ali ena ali več naslednjih značilnosti:

- (a) žive meje, gozdnati pasovi ali drevesa v vrsti;
- (b) posamična drevesa;
- (c) poljske goščave, vključno z drevesi, grmovjem ali kamenjem;
- (d) ribniki. Vodni zbiralniki iz betona ali plastike se ne štejejo za površino z ekološkim pomenom;
- (e) jarki, vključno z odprtimi vodotoki za namakanje ali odvajanje vode. Kanali z betonskimi zidovi se ne štejejo za površino z ekološkim pomenom;
- (f) tradicionalni kamniti zidovi.

Država članica se lahko odloči omejiti izbiro krajinskih značilnosti na tiste, ki so zaščitene v okviru GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3, kakor je določeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, in/ali na eno ali več značilnosti, ki so našteje v točkah od (a) do (f) prvega pododstavka.

Za žive meje, gozdnate pasove in drevesa v vrsti ter jarke iz točk (a) oziroma (e) prvega pododstavka se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do širine največ 10 metrov.

Za poljske goščave in ribnike iz točk (c) oziroma (d) prvega pododstavka se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do velikosti največ 0,3 hektara.

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko države članice določijo najmanjšo velikost za ribnike. Če je ob vodi pas z obrežnim rastlinjem, se zadevna površina vključi v izračun površine z ekološkim pomenom. Države članice lahko določijo merila za zagotovitev naravne vrednosti ribnikov, pri čemer se upošteva vloga, ki jo imajo naravni ribniki pri ohranjanju habitatov in vrst.

Za namene točke (f) prvega pododstavka države članice določijo najmanjša merila na podlagi nacionalnih ali regionalnih posebnosti, vključno z omejitvami višine in širine.

5. Varovalni pasovi in robovi polj so lahko vsi varovalni pasovi in robovi polj, vključno z varovalnimi pasovi vzdolž vodnih tokov, kot je določeno v skladu z GAEC 1, SMR 1 ali SMR 10 iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, ali robovi polj, zaščitenimi v skladu z GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3 iz navedene priloge.

Države članice ne omejuje izbire varovalnih pasov in robov polj na tiste, ki so obvezni v skladu s pravili o navzkrižni skladnosti iz prvega pododstavka.

Države članice določijo najmanjšo širino varovalnih pasov in robov polj, ki za namene površine z ekološkim pomenom ni manjša od enega metra. V izračun površine z ekološkim pomenom se vključi obrežno rastlinje vzdolž vodnih tokov. Na varovalnih pasovih in robovih polj ni kmetijske proizvodnje.

Za varovalne pasove in robove polj, ki niso obvezni ali zaščiteni v skladu z GAEC 1, GAEC 7, SMR 1, SMR 2, SMR 3 ali SMR 10 iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do širine največ 20 metrov.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Za namene drugega stavka drugega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se površine iz odstavkov 4 in 5 tega člena štejejo za sosednje površine ali značilnosti, če mejijo na površino z ekološkim pomenom, ki neposredno meji na orno zemljišče kmetijskega gospodarstva.“;

(d) odstavki od 7 do 10 se nadomestijo z naslednjim:

„7. Kar zadeva pasove upravičenih hektarjev ob gozdu, se lahko države članice odločijo, ali bodo kmetijsko proizvodnjo dovolile ali prepovedale oziroma ali bodo odločitev o tem prepustile kmetom. Države članice določijo najmanjšo širino teh pasov, ki ni manjša od enega metra.

Površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, se izračuna do širine največ 10 metrov, če se države članice odločijo, da bodo dovolile kmetijsko proizvodnjo, in 20 metrov, če se odločijo, da kmetijske proizvodnje ne bodo dovolile.

8. Za površine s hitro rastočim panjevcem, na katerih se ne uporabljajo mineralna gnojila in/ali fitofarmacevtska sredstva, države članice določijo seznam vrst, ki se lahko uporabljajo za ta namen, in sicer tako, da s seznama, ki je določen v skladu s členom 4(2)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013, izberejo vrste, ki so najprimernejše z ekološkega vidika, in tako izločijo vrste, ki očitno niso avtohtone. Države članice določijo tudi zahteve v zvezi z uporabo mineralnih gnojil in/ali fitofarmacevtskih sredstev, če so odobrile njihovo uporabo, pri tem pa upoštevajo cilj površin z ekološkim pomenom, zlasti za zaščito in izboljšanje biotske raznovrstnosti.

9. Površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo vključujejo površine, ki so nastale v skladu z zahtevami v okviru SMR 1, kakor je določeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, pa tudi druge površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo, če so nastale s setvijo mešanice vrst kmetijskih rastlin ali setvijo podsevkov trave ali stročnic med glavno kmetijsko rastlino.

Države članice določijo seznam mešanic vrst kmetijskih rastlin, ki se uporabijo, in obdobje na nacionalni, regionalni in podregionalni ravni ali ravni kmetijskega gospodarstva, v katerem je treba vzdrževati površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo, če nastanejo s setvijo mešanice vrst kmetijskih rastlin. To obdobje ni krajše od osmih tednov. Države članice lahko določijo dodatne pogoje, zlasti v zvezi z metodami pridelave.

Površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo ne vključujejo površin pod zimskimi posevki, ki se posejejo v jeseni, navadno za žetev ali pašo. Ne vključujejo niti površin, zajetih v enakovrednih praksah iz točke I.3 in točke 4 Priloge IX k Uredbi (EU) št. 1307/2013.

10. Na površinah s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, kmetje pridelujejo tiste kmetijske rastline, ki vežejo dušik in so vključene na seznam, ki ga določi država članica. Ta seznam vsebuje kmetijske rastline, ki vežejo dušik in jih država članica šteje kot tiste, ki prispevajo k cilju izboljšanja biotske raznovrstnosti, lahko pa vključuje tudi mešanice kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, in drugih kmetijskih rastlin, če kmetijske rastline, ki vežejo dušik, v njih prevladujejo. Navedene kmetijske rastline so prisotne v rastni sezoni. Države članice lahko določijo dodatne pogoje, zlasti v zvezi s pridelovalno metodo, pri čemer se predvsem upošteva, da morajo biti izpolnjeni cilji iz Direktive 91/676/EGS in Direktive 2000/60/ES, saj se lahko zaradi kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, poveča tveganje za izpiranje dušika v jeseni.

Površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, ne vključujejo površin, zajetih v enakovrednih praksah iz točke I.3 in točke 4 Priloge IX k Uredbi (EU) št. 1307/2013.“;

(e) vstavijo se naslednji odstavki 10a, 10b in 10c:

„10a. Za namene odstavkov 2, 5 in 7 zahteva, da „ni kmetijske proizvodnje“ pomeni, da ni kmetijske dejavnosti, kot je opredeljena v členu 4(1)(c)(i) Uredbe (EU) št. 1307/2013, brez poseganja v zahteve, določene v skladu z GAEC 4, kot so navedene v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013. Dovoljeni so ukrepi, namenjeni vzpostavitvi travne ruše zaradi biotske raznovrstnosti, vključno s setvijo mešanic semen divjih cvetlic.

Vendar lahko države članice za namene odstavkov 5 in 7 z odstopanjem od zahteve, da ni proizvodnje, dovolijo košnjo ali pašo na varovalnih pasovih in robovih polj ter pasovih upravičenih hektarov ob gozdu brez proizvodnje, če pas ostane razločljiv od sosednjega kmetijskega zemljišča.

10b. Uporaba fitofarmaceutskih sredstev je prepovedana na vseh površinah iz odstavkov 2, 9 in 10 ter na površinah s kmetijsko proizvodnjo iz odstavka 7.

10c. Na površinah iz odstavka 9, ki nastanejo s podsevky trave ali stročnic med glavno kmetijsko rastlino, velja ta prepoved od žetve glavne kmetijske rastline, in sicer vsaj v obdobju osmih tednov ali do setve naslednje glavne kmetijske rastline.“

(5) V členu 49(3) se doda naslednji pododstavek:

„Mladi kmet, ki ima učinkovit in dolgoročen nadzor nad pravno osebo v smislu točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, za namene člena 50(2)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ni starejši od 40 let v letu prve predložitve vloge v okviru sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino, ki jo predloži navedena pravna oseba, nad katero ima nadzor mladi kmet.“

(6) V členu 53(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Letno plačilo je izraženo kot znesek podpore na enoto. Lahko je katera koli od naslednjih vrednosti ali, če površina ali število živali, upravičenih do podpore, ne presega površine ali števila živali, kot sta bila določena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, znesek med njima:

- (a) razmerje med zneskom, določenim za financiranje ukrepa, kot je bil priglašen v skladu s točko (3)(i) Priloge I k tej uredbi, in površino ali številom živali, upravičenih do podpore v zadevnem letu;
- (b) razmerje med zneskom, določenim za financiranje ukrepa, kot je bil priglašen v skladu s točko (3)(i) Priloge I k tej uredbi, in površino ali številom živali, kot sta bila določena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.“

(7) V členu 64 se odstavek 5 črta.

(8) Člen 65(1) se spremeni:

(a) točka (c) se spremeni:

(i) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) skupno število kmetov, ki so izvzeti iz ene ali več praks zelene komponente, in število hektarov, ki jih ti kmeti prijavijo, število kmetov, izvzetih iz vseh praks, ker izpolnjujejo zahteve Uredbe (ES) št. 834/2007, število kmetov, ki sodelujejo v shemi za male kmete, število kmetov, ki so izvzeti iz obveznosti diverzifikacije kmetijskih rastlin, ter število kmetov, ki so izvzeti iz obveznosti glede površine z ekološkim pomenom, in število hektarov, ki jih ti kmetje prijavijo;“

(ii) točka (vi) se nadomesti z naslednjim:

„(vi) skupno število kmetov, ki prijavijo okoljsko občutljivo trajno travinje, skupno število hektarov z okoljsko občutljivim trajnim travinjem, ki jih ti kmetje prijavijo, skupno število hektarov opredeljenega občutljivega trajnega travinja in skupno število hektarov trajnega travinja na površinah, zajetih v Direktivi Sveta 92/43/EGS ali Direktivi 2009/147/ES;“

(b) doda se naslednja točka (e):

„(e) vsako leto do 1. avgusta o obdobju, ki se upošteva za izračun deležev različnih kmetijskih rastlin v skladu s členom 40(1) te uredbe, ter geografski ravni, za katero je to obdobje določeno.“

(9) V členu 67 se odstavek 2 črta.

(10) Doda se Priloga III, katere besedilo je vključeno v Prilogo I k tej uredbi.

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) št. 1307/2013

Priloga X k Uredbi (EU) št. 1307/2013 se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 3

Prehodni ukrepi

1. Z odstopanjem od drugega odstavka člena 4 se lahko države članice odločijo, da bodo pri vlogah za pomoč za koledarsko leto 2017 uporabljale nekatere ali vse spremembe iz točk 3, 4 in 8 člena 1 in posledično spremembo iz člena 2 glede standardnih značilnosti površine z ekološkim pomenom.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo in kmete o odločitvi iz odstavka 1 in posledičnih spremembah uradnih obvestil iz člena 65(1) do (4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 najpozneje en mesec po začetku veljavnosti te uredbe.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točke 3, 4 in 8 člena 1 in člen 2 se uporabljajo za vloge za pomoč za koledarska leta od 1. januarja 2018.

Točki 5 in 6 člena 1 se uporabljata za vloge za pomoč za koledarska leta po koledarskem letu 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. februarja 2017

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

„PRILOGA III

Metoda Unije za kvantitativno določitev vsebnosti Δ 9-tetrahidrokanabinola pri sortah konoplje**1. Področje uporabe**

Metoda iz te priloge je namenjena določitvi vsebnosti Δ 9-tetrahidrokanabinola (v nadaljnjem besedilu: THC) pri sortah konoplje (*Cannabis sativa* L.). Kot je ustrezno, se pri metodi uporablja postopek A ali B, opisan v tej prilogi.

Metoda temelji na kvantitativni določitvi THC s plinsko kromatografijo (PK) po ekstrakciji z ustreznim topilom.

1.1 Postopek A

Postopek A se uporablja za preverjanje pridelave konoplje iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in člena 30(g) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 (*).

1.2 Postopek B

Postopek B se uporablja v primerih iz člena 36(6) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014.

2. Vzorčenje**2.1 Vzorci**

Vzorci se zberejo podnevi, pri čemer je treba upoštevati sistematični vzorec, da se zagotovi reprezentativnost vzorca za polje, izključiti pa je treba robove parcele.

- 2.1.1 Postopek A: v posevku določene sorte konoplje se vsaki izbrani rastlini vzame 30 cm dolg del z vsaj enim ženskim socvetjem. Vzorčenje se izvede podnevi v obdobju, ki se začne 20 dni po začetku cvetenja in konča 10 dni po koncu cvetenja.

Države članice lahko odobrijo izvedbo vzorčenja v obdobju od začetka cvetenja do 20 dni po začetku cvetenja, če se v obdobju, ki se začne 20 dni po začetku cvetenja in konča 10 dni po koncu cvetenja, za vsako gojeno sorto vzamejo drugi reprezentativni vzorci v skladu s prvim pododstavkom.

Pri konoplji, ki se prideluje kot naknadni posevek, se vzame 30 cm zgornjega dela stebela rastline, če ženskega socvetja ni. V tem primeru se vzorčenje izvede tik pred koncem rastne sezone, ko listi začnejo rumeneti, vendar najpozneje ob začetku napovedanega obdobja zmrzali.

- 2.1.2 Postopek B: v posevku določene sorte konoplje se vzame zgornja tretjina vsake izbrane rastline. Vzorčenje se izvede v 10 dneh po koncu cvetenja, pri konoplji, ki se prideluje kot naknadni posevek in ki nima ženskega socvetja, pa tik pred koncem rastne sezone, ko listi začnejo rumeneti, vendar najpozneje ob začetku napovedanega obdobja zmrzali. V primeru dvodomnih sort se vzamejo le ženske rastline.

2.2 Velikost vzorca

Postopek A: za vsako parcelo vzorec vsebuje dele 50 rastlin.

Postopek B: za vsako parcelo vzorec vsebuje dele 200 rastlin.

Vsak vzorec se da v vrečo iz platna ali papirja, ne da bi se zdrobil, in pošlje v laboratorijsko analizo.

Država članica lahko določi, da se vzame drugi vzorec za morebitno nasprotno analizo, ki ga mora hraniti pridelovalec ali organ, odgovoren za analizo.

2.3 Sušenje in skladiščenje vzorca

Sušenje vzorcev se začne čim prej, v vsakem primeru pa v 48 urah, z uporabo katere koli metode pod 70 °C.

Vzorci se posušijo do konstantne mase in vsebnosti vlage med 8 % in 13 %.

Po sušenju se vzorci skladiščijo v temnem prostoru, v katerem je temperatura pod 25 °C, ne da bi jih zdrobili.

3. Določitev vsebnosti THC

3.1 Priprava testnega vzorca

Iz posušenih vzorcev se odstranijo stebila in semena, večja od 2 mm.

Posušeni vzorci se zmeljejo, da nastane polfin prah (ki gre skozi sito z mrežo 1 mm).

Prah se lahko skladišči 10 tednov v temnem, suhem prostoru, v katerem je temperatura pod 25 °C.

3.2 Reagenti in raztopina za ekstrakcijo

Reagenti

- Δ^9 -tetrahidrokanabinol, čist, za namene kromatografije,
- skvalen, čist, za namene kromatografije, kot interni standard.

Ekstrakcijska raztopina

- 35 mg skvalena na 100 ml heksana.

3.3 Ekstrakcija THC

Steha se 100 mg testnega vzorca v prahu, ki se da v epruveto za centrifugiranje, in doda 5 ml raztopine za ekstrakcijo, ki vsebuje interni standard.

Vzorec se postavi v ultrazvočno kopel in pusti 20 minut. Centrifugira se pet minut pri 3 000 obratih na minuto, nato pa se odstrani raztopina supernatanta THC na površju. Raztopina se vbrizga v kromatograf in izvede se kvantitativna analiza.

3.4 Plinska kromatografija

(a) Oprema

- plinski kromatograf z detektorjem s plamensko ionizacijo in injektorjem „split/splitless“,
- kolona, ki omogoča dobro ločitev kanabinoidov, na primer kapilarna steklena kolona, dolga 25 m s premerom 0,22 mm, impregnirana s 5-odstotno nepolarno fazo fenil-metil-siloksana.

(b) Območje umerjanja

Vsaj tri točke za postopek A in pet točk za postopek B, vključno s točkama 0,04 in 0,50 mg/ml THC v raztopini za ekstrakcijo.

(c) Pogoji preskušanja

Naslednji pogoji služijo kot primer za kolono iz točke (a):

- temperatura peči 260 °C
- temperatura injektorja 300 °C
- temperatura detektorja 300 °C

(d) Vbrizgalna količina: 1 μ l

4. Rezultati

Ugotovitve se izrazijo na dve decimalni mesti natančno v gramih THC na 100 gramov analitičnega vzorca, posušenega na konstantno maso. Dovoljeno odstopanje je 0,03 g na 100 g.

— Postopek A: ena določitev na testni vzorec.

Kadar pa je dobljeni rezultat nad mejno vrednostjo, določeno v členu 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se izvede druga določitev na vzorec za analizo, za rezultat pa se vzame povprečna vrednost obeh določitev.

— Postopek B: rezultat ustreza povprečni vrednosti dveh določitev na testni vzorec.

(*) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L 227, 31.7.2014, str. 69).“

PRILOGA II

„PRILOGA X

Faktorji pretvorbe in utežni faktorji iz člena 46(3)

Značilnosti	Faktor pretvorbe (m/drevo na m ²)	Utežni faktor	Površina z ekolo- škim pomenom (če se uporabita oba faktorja)
Zemljišče v prahi (na 1 m ²)	n. r.	1	1 m ²
Terase (na 1 m)	2	1	2 m ²
Krajinske značilnosti:			
Žive meje/gozdni pasovi/drevesa v vrsti (na 1 m)	5	2	10 m ²
Posamično drevo (na drevo)	20	1,5	30 m ²
Poljske goščave (na 1 m ²)	n. r.	1,5	1,5 m ²
Ribniki (na 1 m ²)	n. r.	1,5	1,5 m ²
Jarki (na 1 m)	5	2	10 m ²
Tradicionalni kamniti zidovi (na 1 m)	1	1	1 m ²
Druge značilnosti, ki zgoraj niso navedene, ven- dar so zaščitene v okviru GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3 (na 1 m ²)	n. r.	1	1 m ²
Varovalni pasovi in ozare (na 1 m)	6	1,5	9 m ²
Hektari kmetijsko-gozdnih površin (na 1 m ²)	n. r.	1	1 m ²
Pasovi upravičenih hektarov ob gozdu (na 1 m)			
Brez proizvodnje	6	1,5	9 m ²
S proizvodnjo	6	0,3	1,8 m ²
Površine s hitro rastočim panjcem (na 1 m ²)	n. r.	0,3	0,3 m ²
Pogozdene površine iz člena 32(2)(b)(ii) (na 1 m ²)	n. r.	1	1 m ²
Površine z naknadnimi posevki ali travno rušo (na 1 m ²)	n. r.	0,3	0,3 m ²
Površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik (na 1 m ²)	n. r.	0,7	0,7 m ²

Faktorji pretvorbe in utežni faktorji iz člena 46(3), ki se uporabijo za značilnosti, zajete v enakovrednih praksah iz oddelka III Priloge IX

Enakovredna površina z ekološkim pomenom	Podobna standardna površina z ekološkim pomenom	Faktor pretvorbe	Utežni faktor	Površina z ekološkim pomenom (če se uporabita oba faktorja)
(1) Ekološka praha (na 1 m ²)	zemljišče v prahi	n. r.	1	1 m ²
(2) Vzpostavitev „varovalnih pasov“ (na 1 m)	varovalni pasovi in ozare	6	1,5	9 m ²
(3) Upravljanje neobdelovanih varnostnih pasov in ozar (na 1 m)	varovalni pasovi in ozare	6	1,5	9 m ²
(4) Ozare, pasovi skozi polja in zaplate:				
ozare, pasovi skozi polja (na 1 m)	varovalni pasovi in ozare	6	1,5	9 m ²
Zaplate (na 1 m ²)	poljske goščave	n. r.	1,5	1,5 m ²
(5) Urejanje krajinskih značilnosti:				
posamično drevo (na drevo)	posamično drevo	20	1,5	30 m ²
Drevesa v vrsti (na 1 m)	žive meje/gozdni pasovi/drevesa v vrsti	5	2	10 m ²
Skupina dreves/poljske goščave (na 1 m ²)	poljske goščave	n. r.	1,5	1,5 m ²
Mejice (na 1 m)	žive meje/gozdni pasovi/drevesa v vrsti	5	2	10 m ²
Olesenelo obrežno rastlinje (na 1 m)	žive meje/gozdni pasovi/drevesa v vrsti	5	2	10 m ²
Terase (na 1 m)	terase	2	1	2 m ²
Kamniti zidovi (na 1 m)	tradicionalni kamniti zidovi	1	1	1 m ²
Jarki (na 1 m)	jarki	5	2	10 m ²
Ribniki (na 1 m ²)	ribniki	n. r.	1,5	1,5 m ²
(6) Ohranjanje trave na ornih šotnih zemljiščih ali vlažnih tleh (brez uporabe gnojil in brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev) (na 1 m ²)	zemljišče v prahi	n. r.	1	1 m ²
(7) Pridelava na ornem zemljišču brez uporabe gnojil in/ali fitofarmaceutskih sredstev, brez namakanja in brez sejanja iste kmetijske rastline dve leti zapored (na 1 m ²)	površine s hitro rastočim panjevcem, pasovi ob gozdu s proizvodnjo, površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik	n. r.	0,3 0,7 za površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik	0,3 m ² 0,7 m ²
(8) Pretvorba ornega zemljišča v trajno travinje (na 1 m ²)	zemljišče v prahi	n. r.	1	1 m ²